

rozjímat? Ó, jak byla tvá hanba velká, že jsi v tvé vlasti tak haněbně ode všech
 Ó vyvolení příteli boží, svatý Josefe, kdo hodně svou velikou zálost moci bude
 do něho chci jít.

by mohl tvůj nejmilejší Syn hodně narozen být; byt' třebaš smradlavý chliv byl, i já
 nejmilejší Pane Bože, pověz mi, kampak mám jít, ukaz mi aspoň místo, na kterém
 dal, kdybych ji měl na ulici nechat, avšak ani sobě, ani jí pomoci nemohu. Ó můj
 mi k opatrování zanechal, tak špatně opatruji; za veliký hřích to bych sobě pokla-
 sim stydět, že já tvého jednorozceho Syna a jeho nejdůstojnější matku, kterou jsi
 opustěny, vidíš, že mě žádny do domu přijít nechce. Ó můj Bože, srdčně se mu-
 a s pláčným očima řekl: Ó milostivý Pane Bože, vidíš, kterak ode všech jsem
 Vidouce tehdy svatý Josefe, že vsudy mu odepřel, pozdvhl k nebi rukou svých

pak tito dobří lidé a krevní přátelé žádné dostati nemohli?
 val? Nebot' i pohánám i Turkům hospodu dávám, když oni poníženě prosí, proč
 žádny v celým městě nalezen nebude, který by se nad těma dobrými lidmi smilo-
 srdce měl, neb sebou pohnout nedal. Kdo by se byl nadal, aby to možné bylo, že
 se domítval, že aspoň někdo nad ním se smiluje, ale měšťané betlemští zkamenile
 zaplatit, ale žádny nad ním se neslitoval. Chodil ten dobrý muž až do noci a vždy
 přáli, než všecko darmo bylo. Prosil pro Boha a chtěl rad všecko dvojnásobně
 k domu a vsudy prosil, jen aby mu nějakého skrovného místa pod střechou do-
 až nějaký přibytěk našel. Šel tehdy ten ubohý Josefe jako nějaký zebřák od domu
 hovádky, já sám poběhnu a u jiných měšťanů hospody pohledám a nepřestanu,
 Na to řekl svatý Josefe: Má nejmilejší Maria, počkej zde na tom místě s našima
 za to mějme, že jest v tom vůle boží.

tak velice rmoutit, Pan Bůh nám ještě hospodu opatří, pakli žádné nedostanem,
 musím. Na to jemu odpověděla Maria: Můj nejmilejší Josefe, nechť se nad tím
 chom hospodu dostati? Jestliže na ulici zůstat musíme, já pro velikou lítost umřít
 řekl: Ó má nejmilejší Maria, což uboží sobě máme počít? kam se obrátíme, aby-
 může, srdčně nad tím se zarmoutil a s pláčným očima k nejsvětější Panně takto
 Vidouce tehdy svatý Josefe, že ani u přátel, ani v hospodách místa dostati ne-

vyhnal, čehož více navěky nechci se dopustit. Amen.
 děčně mně lito jest, že i já mého nejmilejšího Ježíše tolikráte z mého srdce jsem
 vám poskytl! Poněvadž pak se to nestalo, přijměte mou dobrou vůli za skutek. Sr-
 kou srdce radostí byl bych vás do mého domu přijal a všech potřebných věcí rád
 hanbu, která se vám zde děje. Ó, když jsem já tehdaž v Betlemě byl, s jakou veli-
 Já srdčnou outřpnost mám nad tebou a nad tvou nejmilejší chotí pro tu velikou
 by se byl nadal, aby od tvých přátel v tvé vlasti taková hanba tobě se měla stát?
 k domu jako nějaký zebřák jsi chodil, však předce žádny tě do domu nepřijali! Kdo
 haněl. Ó, jak tě nad tím srdce bolelo, jak velice proto jsi se styděl, že od domu
 toliko jako chudého zebřáka, a také jako bezbožného muže všickni od sebe od-
 Ó můj nejmilejší Josefe, jak jest tehdaž tobě v tvém srdci bylo, když tebe ne-